

روزنامه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی

شنبه ۱۱ مهر ۱۴۰۵ سال سی و چهارم شماره ۹۷۷۷

اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی

حافظ
قدح به شرط ادب گیر زن که تر کشید
و کاسه سر جمشید و بهمن است و قباد

صفحه آخر

همشهری آنلاین: www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (مج)، کوچه شهید سید کمال قریشی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۴-۱۹۶۶۶ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۹۵۵۴۴۶
تلفن: ۰۲۲-۲۳۰۰۳۳۰۰، فاکس: ۰۲۲-۲۳۰۰۳۳۰۳

پیش از آگهی: ۴۳۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۰۲۸۰۷۵۰۰۰
توزیع و اشتراک: موسسه نشر گستر امروز نوین
تلفن توزیع: ۰۲۱۹۳۳۰۰۰
تلفن اشتراک: ۰۲۱۹۳۳۱۱۴

حضرت امیر المؤمنین علی:
نادان را سرزنش مکن که دشمنی می شود؛ عاقل
را سرزنش کن تا دوست بدارد.

آذان ظهر: ۱۱:۵۳ غروب آفتاب: ۱۷:۴۶
آذان مغرب: ۱۸:۰۴ نیمه شب شرعی: ۲۳:۱۲
آذان صبح فردا: ۴:۳۸ طلوع آفتاب فردا: ۶:۰۱

تماشاگر: مدیر امور محمد یعقوب پور
مدیر لایه: خرسند
سرزمین من: مدیر: سیده زهرا عباسی
مدیر: زهرا رفیعی
تندرستی: مدیر: جواد نصرتی
مدیر: مریم سرخوش
سرخ: مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفری
دانشگاه: مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا خاجی
جامعه: مدیر: مسعود میر
مدیر: فاطمه عسگری نیا
سرگرمی: مدیر: فرام شیرزادی
مدیر: مریم سرخوش
فرهنگ و گرافیک: مدیر: عباسی محمدی
مدیر: محمد حسینی
۲۴ (سینما و تلویزیون): مدیر: پروین مروتی
مدیر: علیرضا محمودی
سرپرست آنلاین: محمد جواد احمدی
معاونان آنلاین: کامران یارنجی
حامد فوقانی
مدیر چند رسانه ای: سید امیرحسین سیدقایی
مدیر فضای مجازی: محمد حسین امیری

چهار گوشه جهان

نبرد ۱۸ ساعته ۴ ملوان برای بقا

برخورد یک نهنگ عنبر با یک قایق بادبانی در آب های دورافتاده اقیانوس آرام جنوبی ۴ملوان را در شرایطی بحرانی قرار داد و آنان را ناچار کرد ساعت ها برای نجات جان خود مبارزه کنند.
خدمه قایق ۱۶متری «تای تام» اعلام کردند این حادثه حدود ۲۵۰ مایل در ریای شمال جزیره نورفولک رخ داد. به گفته «جما کوپر» یکی از سرنشینان قایق لحظه برخورد با صدای مهیب همراه بود و نیروی ضربه باعث شد قایق ناگهان به یک سمت رانده شود. او که هدایت قایق را بر عهده داشت بر اثر شدت برخورد از پشت سکان کف قایق افتاد.
در ابتدا ملوانان نمی دانستند چه اتفاقی رخ داده است اما پس از مشاهده چند نهنگ در کنار شناور دریافتند یکی از آنها با بدنه قایق برخورد کرده است. بررسی ها نشان داد سامانه هدایت آسیب دیده و آب با سرعت به داخل شناور نفوذ می کند. جرمی کوپر گفت: خسارت وارده شده از همان دقایق نخست بسیار جدی به نظر می رسید. به گفته او، تجهیزات سکان از کار افتاده و ادامه حرکت ایمن تقریباً ناممکن شده بود. پس از اعلام وضعیت اضطراری نیروهای امدادی نیوزیلند عملیات نجات را آغاز کردند و یک هواپیمای گشتی برای هماهنگی ارتباطات به منطقه اعزام شد.
در همین حال مارتین زافر، عضو فرانسوی خدمه با استفاده از ابزارهای موجود تلاش کرد شکافهای ایجادشده در بدنه را مسدود کند و حتی برای بررسی میزان آسیب به زیر قایق رفت. با این حال آب همچنان وارد شناور می شد و امید به نجات قایق کاهش می یافت. سرانجام ملوانان شبانه قایق را ترک کردند و به یک قایق نجات بادی منتقل شدند. ساعاتی بعد طناب اتصال خود را بریدند و قایق در اعماق دریا ناپدید شد. حدود ۱۸ ساعت پس از برخورد نهنگ، یک کشتی باری به محل رسید و هر ۴ملوان را نجات داد.

دور دنیا

نامزدهای طنز در انتخابات برزیل

همزمان با آغاز رقابت های انتخاباتی در برزیل، چهره هایی غیرمتعارف بار دیگر توجه افکار عمومی را به خود جلب کرده اند. نامزدهایی که با ظاهری شبیه شخصیت های مشهور یا با لقب های عجیب وارد عرصه سیاست می شوند، بخشی از سنت چند دهه ای انتخابات این کشور را تشکیل می دهند.
یکی از مشهورترین این نامزدها پلینیو ویستتین جونیور است؛ خلبان ۵۹ساله ای که برای نخستین بار نامزد عضویت در کنگره شده؛ اما خود را پلینیو ترامپ معرفی می کند. او با مدل مو، کراوات بلند نارنجی، نحوه راه رفتن و حتی دست دادن شبیه دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا ظاهر می شود. جونیور می گوید: بیشتر شهروندان با دیدن او لبخند می زنند و از این ابتکار استقبال می کنند.
ترامپ برزیلی تنها چهره عجیب این رقابت ها نیست. هنریکه بساراکا اوپاما نیز برای کسب کرسی سنا تلاش می کند؛ نامزدی که اگر چه شباهت چندانی به رئیس جمهور پیشین آمریکا ندارد، اما از شهرت این نام بهره می برد. در ایالت گویاس نیز تجاری ۶۶ساله با نام انتخاباتی میک جگر، بار دیگر وارد رقابت های سیاسی شده است.

در میان نامزدها، افرادی با لقب هایی مانند «مادر بزرگ سسونامی»، «هو هو»، «پسر تنها» و «راننده تاکسی سسامورایی» نیز دیده می شوند. برخی از آنها با انتشار ویدئوهای طنز و حضور فعال در شبکه های اجتماعی تلاش می کنند رای شهروندان ناراضی را از سیاستمداران سنتی به دست آورند.
سابقه این پدیده به سال ۱۹۵۹ بازمی گردد؛ زمانی که ده ها هزار رای دهنده در ساوپائولو نام یک کرگدن باغ وحش را روی برگه های رای نوشتند. این سنت در دهه های بعد نیز ادامه یافت و در سال ۲۰۱۰ با پیروزی تیریریکا، دلقک مشهور سبیرک به اوج رسید. او با بیش از یک میلیون رای، راهی کنگره شد و چندین دوره نمایندگی خود را حفظ کرد.

کارشناسان معتقدند، نظام انتخاباتی تناسبی برزیل باعث شده این نامزدهای غیرمتعارف نقشی فراتر از شهرت رسانه ای داشته باشند. حتی اگر خودشان پیروز نشوند، آرای کسب شده به افزایش قدرت احزابشان در کنگره و دریافت منابع مالی بیشتر کمک می کند؛ به همین دلیل با افزایش بی اعتمادی به سیاست سنتی، حضور چنین نامزدهایی در انتخابات برزیل هر سال پررنگ تر می شود.

جعبه جادو به ایران آمد

نگاهی به دهه های آغازین حضور تلویزیون در ایران و تبدیل شدن آن به مهم ترین پدیده مدرن خانه ها

بخش ثابتی از مناسک تماشا به حساب می آمد و چرخاندن شاخک های آنتن روی پشت بام به یک عملیات دوتفره تبدیل می شد. در آن سال ها، تلویزیون فقط ابزار سرگرمی نبود، بلکه اعتبار خانه بود. درست به همین دلیل، در آلبوم های خانوادگی دهه ۶۰، یکی از محبوب ترین و پرتکرارترین فیگورها، تکیه دادن به لبه تلویزیون و زست گرفتن کنار آنتن خروشی بود؛ قابی ماندگار از نمایش همزیستی با مدرنیته. بیرون از خانه هم پشت و پترن الکتریکی های خیابان جمهوری و لاله زار، همیشه حلقه ای از رهگذران گرد هم می آمدند تا از درجه شیشمائی مغازه ها به تصاویر لرزان چشم بدوزند. در این گزارش تصویری، به بهانه سالگرد آغاز به کار اولین فرستنده تلویزیونی ایران، آلبوم های قدیمی را ورق زده ایم؛ از وترین های خاک گرفته دهه ۴۰ تا لبخندهای مغرورانه دهه ۶۰ در جوار جعبه جادو.

فاطمه عباسی | روزنامه نگار | تا پیش از ورود تلویزیون های LED با پیکسل های قوی تر و وضوح بیشتر در خانه هایمان، تلویزیون های قدیمی - چه سیاه و سفید و چه رنگی - اجز و قرب و بزه ای در خانه داشتند. جعبه هایی با درهای کشویی، بدنه های چوبی سنگین و پایه های مخروطی که نه فقط یک کالای برقی، بلکه گل سرسید اتاق پذیرایی به شمار می آمدند؛ جایی که همیشه رویش یک تکه رومیزی قرلابافی یا ترمه مادر بزرگ پهن بود و بالای آن قاب عکس های یادگاری خودنمایی می کرد. ۱۱مهرماه، سالروز روشن شدن نخستین فرستنده تلویزیونی در ایران است؛ روزی در سال ۱۳۳۷ که پای تصاویر متحرک به زندگی روزمره ما باز شد و سبک زندگی شهری را آرام آرام تغییر داد. با این حال، اوج دوران شکوهمند این جعبه های معجزه گر به دهه های ۵۰ و ۶۰ گره خورد؛ روزهایی که برنام ها ۲۴ساعته نبود، پرفک،

می کرد؛ لحظه ای که با برگشتن تصویر و صدای صاف، تعمیر کار محله دوباره فاتح میدان می شد.

کیمیای گرانی به نام تعمیر کار

روشن کردن تلویزیون های قدیمی خودش یک آیین چندم حله ای بود. خبری از ریموت کنترل و فشردن یک دکمه نبود؛ باید کلید چرخشی ولوم را می کشیدی یا می چرخاندی و بعد چند دقیقه ای صبوری می کردی تا «لامپ تصویر» کم گرم و نقطه نورانی وسط صفحه، باز شود و تصویر از دل تاریکی بیرون بیاید. تغییر کانال هم با صدای معروف و مکانیکی چرخاندن «تیونر» همراه بود؛ تق تق های محکمی که حس تغییر یک ابزار واقعی را منتقل می کرد. در این میان، تعمیرکاران تلویزیون محله ها حکم کیمیایران شهری را داشتند. وقتی تصویر خط خطی می شد یا بوی داغ شدن خازن ها از شیرهای پشت بدنه چوبی به مشام می رسید، باز کردن در پشتی دستگاه و تعویض یک لامپ یا ترانس، تمام خانه را غرق در اضطراب و هیجان

ضربان مشترک شهر

خلوت می شدند، مغازداران کر که راه را پایین می کشیدند و همه پای یک قاب می نشستند. خانه آنهایی که زودتر صاحب جعبه جادو شده بودند یا بعدها تلویزیون رنگی خریدند، باتوق غیررسمی همسایه ها و اقوام بود. تلویزیون تنها رسانه ای بود که بدون نیاز به دعوت قبلی، تمام نسل های یک خانواده - از مادر بزرگ ها تا بچه های کوچک - را در یک ساعت مشخص، حول یک تصویر واحد و یک قوری چای گرد هم می آورد.

نیم خند

خیال ناوایی ها راحت

تولید گندم امسال به ۱۴/۲ میلیون تن رسید که ۴/۲ میلیون تن بیشتر از نیاز سالانه ناوایی های کشور است

سوزه روز

قدر گل ها را بدانیم

مراسم «قدر مجموعه گل» با هدف تقدیر از ۴ پیشکسوت کتاب و ادبیات کودک و نوجوان برگزار شد. این مراسم را عصر پنجشنبه ۹مهر ۱۴۰۵، انجمن نویسندگان کودک و نوجوان با حمایت خانه هنرمندان ایران در تالار استاد امیرخانی برگزار کرد. در این مراسم که مسئول اجرایی و مجری آن مرحان ریحانیان بود، از خدمات و آثار «فاطمه ابطلی»، «منیژه اسلامی»، «مصطفی ایلخانی زاده» و «سربین وکیلی» تقدیر شد. در این برنامه شیوا دولت آبادی، جمال طاهار، پیوند فرهادی، مجید قتاده، سیدعلی کاشفی خونساری، ناهید معتمدی، پارسا مهین پور و گیوان هنرمند درباره آثار و زندگی این نویسندگان به سخنرانی پرداختند. در پایان مراسم فریدون عموزاده خلیلی، نویسنده پیشکسوت و از اعضای مؤسس و چند دوره رئیس هیأت مدیره انجمن نویسندگان کودک و نوجوان گفت: اسقبال وسیع و غیرمنتظره اهالی فرهنگ از این برنامه نشان داد ایرانیان قدر مجموعه گل را می دانند و هیچ گاه زحمات پیشکسوتان را فراموش نمی کنند. مناف یحیی پور، رئیس هیأت مدیره انجمن نویسندگان کودک و نوجوان و تعدادی دیگر از اهالی فرهنگ و هنر، هدایایی را به این ۴نویسنده پیشکسوت حوزه کودک و نوجوان اهدا کردند.

نگاه

کتابخانه ای در عودلاجان

تهرانگردی روز جمعه، ما را به محله عودلاجان کشاند؛ جایی که تاریخ تهران قدیم را می توان از در و دیوارش تماشا و از نزدیک لمس کرد. یکی از خانه های تاریخی این محله قدیمی، البته خانه تاریخی «اردیبهشت عودلاجان» است؛ خانه ای در انتهای بن بست تنگ در کوچه آقاموسی؛ خانه ای که حیاطی دارد و تالارهایی و البته خزینه ای که نشان می دهد ساکنانش از اشراف زادگان بوده اند که حمام شخصی داشته اند. آهک بری های دیوارهای این بنا هم گواهی می دهند اردیبهشت، قدمتی بیش از دوره قاجار دارد و حتی شاید یادگار دوران زندیه است. اما بر خلاف بسیاری خانه های تاریخی، فقط در و دیوارهای مرده این بنا با تو گفت و گو نمی کنند. این بنا به همت مؤسسه ای فرهنگی به همین نام، اکنون زنده است و در آن نشست های فرهنگی و تماشا و نقد فیلم برگزار می شود. از جمله آخرین برنامه های که در این خانه تاریخی برگزار شد، برپایی جشن نوجوانان بود. اما یکی از جذابیت های دیگر این بنا، کتابخانه زنده و ارزشمند این خانه تاریخی است؛ کتابخانه ای که درهایش به روی علاقه مندان باز است و باعث می شود حیات در دل تاریخ این بنا، متوقف نشود و همواره زندگی در آن جریان داشته باشد.